

Ako to bolo za dní Lota...

Dr. Alan Fimister

9. júna 2022 ✝ Cirkev



Útek Lota a jeho rodiny z horiacej Sodomy zdroj: Wellcome Library / wikimedia commons CC

BY 4.0

„A drak sa postavil pred ženu, ktorá mala rodiť, aby zhltol jej dieťa, len čo ho porodí.“

(Zjv 12,4)

Encyklika *Evangelium Vitae* (1995) Jána Pavla II. znamenala zásadnú zmenu v pokoncilovej atmosfére v katolíckej Cirkvi. Dusivý optimizmus o modernom svete, ktorý od otvorenia koncilu drvil ducha dvoch generácií katolíkov, bol čiastočne zatlačený do úzadia. Opäť bolo prípustné predstavovať svet v negatívnych pojmoch, opäť bolo prípustné hovoriť svetu o „*hriechu, spravodlivosti a súde*“ (Jn 16,8).

Obnova, aká sa na začiatku tretieho tisícročia skutočne ponúkala, zaveľa vďačila dvom emancipačným slovám „kultúra smrti“. A to je hlavný dôvod, pre ktorý liberálni „katolíci“ neznášajú hnutie za život; pretože obnovuje vojnový stav medzi Cirkvou a svetom požadovaným naším Pánom, ktorého odmietnutie je črtou anticirkvi volajúcej iba „*Pokoj, pokoj!*“, *Ale pokoja niet!* (porov. Jer 6,14).

Na konci encykliky Ján Pavol II. pripojil pozoruhodne krásnu modlitbu:

Ó, Mária,
úsvit nového sveta,
Matka žijúcich,
tebe zverujeme vec života:
zhliadni, Matka, na nespočetné zástupy
detí, ktorým nie je dovolené prísť na svet,
chudobných, ktorí zápasia s ťažkosťami života,
mužov a žien – obetí neľudského násillia,
starých a chorých zabitých z ľahostajnosti
alebo z nepravého súcitu.
Daj, aby všetci veriaci v tvojho Syna
dokázali otvorene a s láskou ohlasovať

ľuďom našej doby
Evanjelium života.
Vypros im milosť, aby ho prijímali
ako stále nový dar,
aby pociťovali radosť a vďačnosť z jeho slávenia
po celý život,
vypros im odvahu, činné a vytrvalé
svedectvo o ňom,
aby mohli budovať
so všetkými ľuďmi dobrej vôle
civilizáciu pravdy a lásky
na česť a slávu Boha Stvoriteľa,
ktorý miluje život.

Titul „Úsvit nového sveta“ je pozoruhodný nielen preto, že Panna Mária Guadalupská bola medzitým vyhlásená za patrónku nenarodených, ale aj preto, že hegemonná mocnosť vtedajšej doby, Spojené štáty americké, sa stali dejiskom najväčšieho boja o zvrátenie triumfálneho postupu smrti, ktorý charakterizoval dvadsiate storočie.

A zrazu to vyzerá, že skutočné a významné víťazstvo je na dosah. Vďaka bezprecedentnému úniku návrhu stanoviska Najvyššieho súdu Spojených štátov sa zdá, že zrušenie rozsudku vo veci *Roe verzus Wade*, ktorý nariadil interrupcie vo všetkých päťdesiatich štátoch USA, je skutočne na spadnutie. Pritom sa však zdá, že kontrarevolučné kroky z konca minulého a začiatku tohto storočia sú už len vzdialenou spomienkou. Kultúra smrti dosiahla po odchode Jána Pavla II. desivé pokroky na inom fronte: v propagácii neprirodzených zvráteností.

V roku 1903, na začiatku svojho pontifikátu, svätý Pius X. naznačil, že vývoj západnej spoločnosti ukazuje, že koniec všetkého nemusí byť až taký vzdialený.

„Je dôvodné sa obávať, aby táto veľká zvrátenosť nebola akoby predobrazom a možno začiatkom zla, ktoré je vyhradené pre posledné dni spojené s prítomnosťou „syna zatratenia“, o ktorom hovorí apoštol (2Sol 2,3).“

Netreba zabudnúť, že príchodu Zákona za Mojžiša i príchodu Evanjelia predchádzalo **masakrovanie nevinných**: Faraón vraždil hebrejské deti a Herodes vraždil deti v Judsku. Ťažko si potom nepoložiť otázku, či holokaust nenarodených detí, ktorého sa dopúšťa liberalizmus, nie je predzvesťou tretieho a posledného vzplanutia Prozreteľnosti v našom padlom svete, posledného a večného súdu univerza.

Svätý Tomáš Akvinský v komentári k úryvku z Druhého listu Solúnčanom, ktorý citoval svätý Pius X., špekuluje, že „tajomstvom neprávosti“ (verš 7), ktoré predznamenáva a pripravuje príchod Antikrista, by mohol byť práve hriech Sodomy. Či náš Pán nepovedal: *„Podobne ako to bolo za dní Lota: ľudia jedli, pili, kupovali, predávali, sadili, stavali, ale v deň, keď Lot odišiel zo Sodomy, spustil sa oheň a síra z neba a všetkých zahubili. Priam tak bude aj v deň, keď sa zjaví Syn človeka“* (Lk 17,28–30)? Práve zástava hnutia „LGBTQ+“ je symbolom, ktorý ustanovil Boh, aby nám pripomenul, že keď nabudúce zničí ľudstvo za jeho hriechy, nebude to vodou, ale ohňom. Tento konečný požiar je anticipovaný v postave Trojice pri Mamreho dubu a v zničení Sodomy (Gn 18,19). Vo chvíli, keď zjavuje, že Sára porodí

syna, Boh sa ukazuje ako trojjediný; a dve z božských osôb idú do zatrateného mesta, aby vyslobodili veriacich, zatiaľ čo Abrahám (zastupujúci pre ľudstvo Mesiáša, svojho potomka) prosí o milosrdenstvo pred Otcom.

Teologický liberalizmus – alebo modernizmus –, ktorý, ako varoval svätý John Henry Newman, je „charakteristický pre Antikrista“, nie je bez súvisu so sodomským hriechom. Svätý Pavol nazýva manželstvo *sacramentum magnum* – „veľkým tajomstvom“. Inakosť muža a ženy a sloboda manželov vyjadruje nadprirodzený poriadok, ktorého popieranie je podstatou teologického modernizmu a základom pôvodnej vzbury zlého proti Bohu.

„Práve takýmto spôsobom diabol túžil byť ako Boh, (...) túžil po podobnosti s Bohom prostredníctvom niečoho, čo by mohol dosiahnuť ako posledný cieľ svojej blaženosti na základe svojej vlastnej prirodzenosti, čím odvrátil svoj záujem od nadprirodzenej blaženosti, ktorá sa dosahuje Božou milosťou.“ (Summa theologiae Ia, 63, 3)

Inteligentné stvorenia, ktorým Boh dáva dar milosti, nemajú právo účasti na božskej prirodzenosti. Preto sme spasení vierou. Dobrú zvesť nemôžeme poznať uvažovaním o svojej prirodzenosti, pretože Boh nie je nikomu zaviazaný, ani nám, aby nám dal dar seba samého. *„Veci, ktoré pramenia z Božej vôle a presahujú to, čo prislúcha stvoreniu, nám môžu byť zjavené iba vo Svätom písme“* (IIIa, 1, 3). Človek už nie je božský. Boh slobodne dáva a človek slobodne prijíma. Opäť svätý Tomáš: *„Medzi Božím Synom a ľudskou prirodzenosťou existuje istý duchovný manželský zväzok. Preto pri zvestovaní bol potrebný súhlas Panny Márie a nie celej ľudskej prirodzenosti.“* (IIIa, 30, 1)

Zvrátená neresť je rituálnym vyjadrením modernizmu. Sodomia je sviatosťou liberalizmu, ktorá znamená to, čo spôsobuje, a spôsobuje to, čo znamená: **úplné odmietnutie rozumu a zjavenia, milosti a prirodzenosti** v jedinom akte signalizujúcom mravnú skazenosť. Preto je politickým a teologickým liberálom taká drahá. Politický liberál odmieta zjavenie ako princíp verejnej politiky a verejného práva, čím si zo štátu robí modlu, svojho smrteľného boha. Teologický liberál redukuje vieru na neredukovateľne subjektívny panteistický pocit vyvierajúci z hlbín podvedomia, ktorý je **zo svojej podstaty nevhodný** na to, aby bol princípom verejnej politiky a verejného práva.

Sodomia je, samozrejme, sterilná a uctievanie zvráteností liberálov sa vyrovná len ich túžbe po krvi nenarodených. Prostredníctvom tejto dvojitej vojny proti Bohu liberáli a modernisti vytvorili spoločenské podmienky, v ktorých bude boj o zákaz potratov, štát po štáte, legislatívnymi prostriedkami (ak sa očakávané zrušenie rozsudku *Roe verus Wade* naozaj uskutoční) – ťažký a dlhý. Budú sa bohabojnejšie štáty pomaly stávať svätyňami, v ktorých budú nenarodené deti chránené a kde opäť zvíťazí rozum a prirodzenosť, až sa ostatné štáty zahanbia a budú sa kajať? Alebo napokon Američania napodobnia Írov a ľudovou aklamáciou na seba privolajú krv svojich detí?

Tak ako len Panna Mária mohla vyjadriť svoj súhlas s Božím darom za nás, tak len ona môže uskutočniť zázrak, ktorý dnes potrebujeme. Slovami G. K. Chestertona:

Ó, kráľovná všetkého nežného a svätého, zostúp a opäť ich zahanbi!

Preklad z voiceofthefamily.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ako-to-bolo-za-dni-lota/>

